

FORBINDELSESTJENESTE I MODERNE KRIG

Af Kaptajn i Generalstaben R. Ploug

De Tider er forbi, da Hærføreren holdt højt til Hest paa en Høj midt paa Kamppladsen, hvorfra han kunde overse Kampen og udgive sine Ordre til de kæmpende Regimente og Korps ved Hjælp af Officerer og Rytterordonnanser, — og dog er det ikke mere end godt 100 Aar siden.

Kamppladsen er blevet for stor, ingen Fører kan længere med sine egne Øjne overskue Kamppladsen, heller ikke direkte kommandere sine Enheder paa den ovenfor nævnte Maade; og derfor er den moderne Krigs Forbindelsestjeneste blevet saa afgørende en Faktor i Slaget. Man kan med Rette sige, at vel kan de tekniske Meddelelsesmidler ikke vinde Slaget, men de kan i allerhøjeste Grad være medvirkende til at tabe det! Meddelelsesmidlernes kolossale Udvikling i de forløbne 20 Aar efter forrige Krig har, navnlig for Radioens Vedkommende, muliggjort adskilligt, der for blot faa Aar siden syntes fantastisk. Naar Pansergeneralen i Dag fra sin Panservogn kan kommandere Tropper, der er spredt over store Strækninger, maaske omringet af Fjenden, naar Flyverne kan tale med hinanden i 10.000 m Højde og naar Kompagnichefen liggende bag en Vold tager Telefonen fra Radiomandens Tornyster og taler med sin Bataillonschef ganske som under Fredsforhold hjemme ved Karsnens Skrivebord, — saa skyldes alt dette Radioen.

Men Hæren bruger ikke alene Radio; den bruger alle Former for Meddelelsesmidler lige fra den klassiske Maratonløber, Middelalderens Rytterordonnanser, samt Brevduer og Nutidens Telefon. Den benytter Raketter og Lyskugler, Meldehunde og Motorordonnanser, Blinksignaler og Flag. For Meldingerne skal kunne sendes under alle Forhold, i alt Slags Vejr, gennem al Slags Terræn og vigtige Meldinger altid paa flere Maader.

At komme ind paa alle disse Forhold vilde føre for vidt; og her skal derfor blot i store Træk skitseres Meddelelsestjenesten ved en Division og de forskellige Midler, man anvender.

En Division er Hærens mindste Led, hvori alle Vaabenarter indgaar og som derfor kan kæmpe helt selvstændig. Den bestaar f. Eks. af 1 Divisionsstab, 3 Fodfolksregimenter, 1 Rytter- og Panservognsafdeling, 2 Artilleriregimenter, 1 Panserværnsbataillon, Ingeniørtropper, Flyvere samt Train (Ammunition, Forplejning, Materiel, Værksteder m. m.).

Til at oprette og vedligeholde Forbindelsen mellem Divisionsstaben og de underordnede Led — Regimenterne og Bataillonerne — har man ved Staben et eller flere Telegraf- (Telefon-) Kompagnier og Radiokompagnier, ved Regimenterne og mindre Led tilsvarende Delinger. Telegrafkompagniet er udstyret med Materiel til at bygge indtil 30—40 km Telefonlinie, op-

rette Feltcentraler paa Størrelse med en alm. dansk Landsbycentral, samt naturligvis med Midler til at udnytte og forstærke det allerede eksisterende Telefonnet. Radiokompagnierne har dels Radiostationer, der transporteres paa Vogne, læsses af og oprettes i Terrænet, dels Radiostationer, der er indbygget i selve Vognen.

Naar Divisionen rykker frem, søger den længst muligt at klare sig med Radio og Motorordonnanser, idet den gemmer sit Telefonmateriel til der senere bliver Brug for det. For dels tager det Tid at oprette Telefonnettet, dels er der Grænser for, hvad der raades over. Anderledes med Radio. — Paa mindre end 10 Minutter kan Divisionens Radiostation have etableret Forbindelse med de forskellige Regimente. Ganske som Alverdens Radiostationer i Dag har deres bestemte Bølgelængde og Kaldesignaler, saaledes er ogsaa inden for Militæret Æteren splittet i Omraader, hvor hver Vaabenart og Afdeling har sit bestemte Frekvensomraade. Det vil være let forstaaeligt for enhver, at der maa herske en lige saa sikker Disciplin som i den civile Æter, naar man hører, at der undertiden inden for en Divisions Omraade paa ca. 50 km² findes indtil 50 Radiostationer, der alle arbejder paa een Gang.

Men Radio er kompliceret. Det er begrænset, hvor mange Stationer der kan presses sammen inden for Omraadet, og endelig maa Radioen reserveres til de Forbindelser, der kun kan anvende dette Forbindelsesmiddel. Derfor bruges der til de øvrige i udstrakt Grad de »gammeldags« Midler: Ordonnans og Traad.

Fortidens Rytterordonnanser paa sveddryppende, galopperende Heste er dog ofte erstattet af Nutidens mere prosaiske Cykle- og Motorordonnanser; og Erfaringer fra Krigen har vist navnlig de sidstes store Værdi, idet man endnu ikke — i hvert Fald ikke i Felten — kan sende Skitser, Befalinger o. s. v. pr. Traad eller Radio.

Det gælder altsaa under Fremrykningen at spare paa sit Telefonmateriel; men saa snart den egentlige Kamp begynder, bliver det til Gengæld sat ind for Alvor. Fra Divisionsstaben bygges en »Stamlinie« frem til en saakaldt »Fremskudt Meldecentral«, hvorfra der igen lægges Ledninger ud til Regimente og lign. og hvortil man samtidig herfra kan søge ind med sine Forbindelser. Stamlinien bestaar af et saakaldt »Multikabel«, der indeholder indtil 15 Ledninger. Fra Regimente og Batailloner lægges paa samme Maade Forbindelser ud til deres underordnede Led, og paa denne Maade skabes der i Løbet af en Haandevending — højst nogle faa Timer — et vældigt Telefonsystem, der spænder over hele Kampfronten. Paa Skitsen er dette vist i store Træk.

Blinkst.

1' BATL.

2' BATL.

ARTILLERI-OBSERVATOR M. RADIO

REG. I

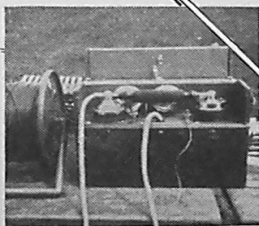
REG. II

Felt. Jef

FREMSKUDT MELDECENTRAL

MOTOR ORDONNANS

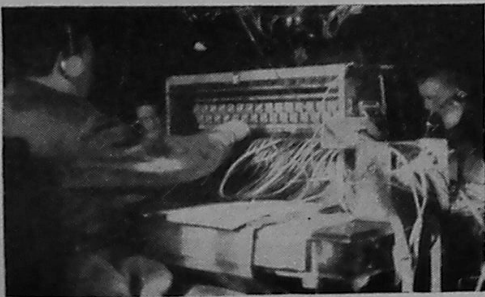
ARTILLERI M. RADIO

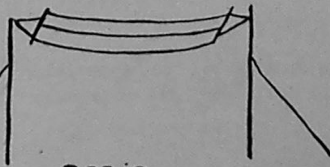
FELTKABEL KOLONNE

STABLINIE

FELTTLF-CENTRAL

RADIO

Div. S KOMMANDOST.